

En annan, kulturhistoriskt intressant detalj i inskriften är berättelsen om de olika målen för de döda brödernas färder. »Den ene dog västerut, och den andre i öster.» Vilka de vikingafärder varit, som bröderna deltagit i, kunna vi icke sluta oss till, men västerfärden bör rimligen ha ägt rum i Sven tveskäggs eller Knut den stores följe i slutet av 900-talet eller början av 1000-talet.

198. Dalums sn, kyrkan. Nu på kyrkogården.

Litteratur: Sven B. F. Jansson i Fornvännen 1942, s. 230, Runstenarna i Dalums kyrka (VFT 5: 2, 1942, s. 60 f.); Handlingar 1941 (fyndrapport), 1942 (restaureringsrapport) i ATA.

Runstenen står rest till höger om och vid sidan av Vg 197 på Dalums kyrkogård, omedelbart S om kyrkan, c:a 10 m. Ö om vapenhuset.

Den påträffades vid kyrkorestaureringen 1941 tillsammans med Vg 197 liggande som trapphåll utanför och 0,24 m. lägre än Vg 197 under kyrkans golv, se Vg 197. Stenen var vid upptäckten ituslagen men lagades och restes 1942 på Riksantikvarieämbetets föranstaltande.

Granit. Höjd 1,65 m., bredd 1,44 m. Inskriften är kraftigt huggen, ehuru vissa partier skadats genom flagring.

Inskrift:

bruni - - - tī · stin : þana · eftir · eskil · sun · sin :
5 10 15 20 25 30

Bruni [res]ti sten þenna æftir Æskel, sun sinn.

»Brune reste denna sten efter Eskil, sin son.»

Till läsningen: Inskriften börjar utan sk. 5 i är nedtill skadat genom en flagring, som även förstört de följande 5 à 6 runorna. H. bst till 9 t är bevarad och spår av övre delen av 10 i. I lakunen, som är 30 cm. lång, har alltså säkerligen stått pret.-formen av verbet *resa*. Brottet i stenen har förstört 29 s utom undre delen av högra leden. Övre delen av 30 u har gått förlorad i brottet. Inga spår av runor kunna iakttagas inom de utdragna ramlinjerna efter det sk, som följer på 34 n.

Om namnet *Bruni*, som eljest icke förekommer bland västgötainskrifterna, se Sö 178. *Æskell* finns belagt på ytterligare tre, eventuellt fyra, av landskapets runstenar, Vg 37, 129, 130 samt sannolikt även Vg 109.

174. Dalums sn, Nöre.

Pl. 144.

Litteratur: B 957, L 1406, T 97 (avbildn. 96 genom förväxling). Ransakningarna 1667–84 (tr. i VFT 4: 5, 1932, s. 101, 111); J. Peringskiöld, Monumenta 9, bl. 96; O. Celsius, Svenska runstenar (KB F m 60) 2, s. 317; C. G. G. Hilfeling, Resor 1791 (KB F m 57: 1, red. av P. Tham), s. 61 f.; Uppteckning av okänd hand (senast 1792, i Diverse Antiqvariska Anteckningar af P. Tham, tillh. kapt. E. Malmberg, Ulriksdal); J. N. B. [von] Abrahamson i Antiqvariske Annaler 2 (1815), s. 85; P. E. Lindskog, En korrekt beskrifning om Skara stift 5 (1816) s. 278; C. J. Ljungström, Redvägs härad (1861), s. 38; N. G. Djurklou, Antiqvitetsintendentens berättelse 1869, s. 213 f. (ATA); N. Beckman i VFT 4: 1 (1920), s. 60; Fornminnesinventering i Timmele sn 1932 (ATA); Handlingar 1935 i ATA.

Äldre avbildningar: Ulf Christofersson, bläckteckning 1687 jämte renritning för B 957 (i KB F l 7 a, bl. 21), träsnitt (i Peringskiölds Monumenta och B 957); Tham, bläckteckning (i Hilfeling a. a., s. 65); Ljungström a. a.; Djurklou, bläckteckning (i a. a.); S. Welin, tuschteckning (VFA), träsnitt (i T 96, jfr ovan).

Runstenen står rest 400 m. SÖ om Flatasjön eller Nöre sjö. Den står på allmänningsmark i gränsen mellan Dalums och Timmele socknar, c:a 350 m. NV om Ambjörnarp, 6 m. Ö om en liten stig, som leder i sydvästlig riktning mot Nöre by.